

Hüseyin ÇALIŞKAN

Kişilik

1960 yıllardan önce köyde suyun bol olduğu fakat sabunun bile çok zor bulunduğu yıllarda kadınlarımız, çamaşırları yıkarken her yerde bulunmayan, Burun Kaya'yı geçince Küçük Kayapa'ya varmadan Kayapa Hançeri'nde Kızılıрмаğa ulaşan ve iki köyü birbirine bağlayan yoldanda geçen derenin kenarında bulunan özel bir toprak kullanırlardı.

Bu toprak çamaşır kazanına kaynayan suya belli miktarda karıştırılır ve eridiği zaman yeşilimsi renk alan su, çamaşırları yumuşatırdı. Önceki sayfamızda anlattığımız tokaçla dövülerek yıkanırdu. Hatta bunun suyuna araf derlerdi. Yani araf suyu "**Herif şu işliğini (gömlek) çıkarda araf su ariye gitteden yıkayım**" diyerek biraz daha çamaşır yıkarlardı. Hatta bir keresinde bu toprakta ben de bir miktar getirmiştim. Rahmetli ebem bana yerini tarif etti ve elime bir torba verdi ve "**git şurda bu torbaya kil doldur gel sana**

iki yumurta vereceğim" dedi ve ben de iki yumurta sevdasına Kayapa yakınında bulunan bu killiği getirmek için gittim. Zaten yol üzerinde olduğu için herkesin aldığı bu toprak yeri belliydi. Torbayı doldurdum

ama taşınacak gibi değildi. Yola çıktım yürüdükçe iyice ağırlaşan torbayı azar azar boşaltarak köye kadar geldim. Geldim ama toprakta döküle döküle bir iki kilo kadar kaldı. Ebem "**ciğerinde yanasıca bunu mu getirdin**" diye beni dövmek istedi hatta tekrar göndermek istediysede ben kaçtım ve

gitmedim. Tabi yumurtadan da olduk bu arada.

Ama zamanla unutulmuş killik yerini sabuna ve daha sonralarıda zamanın meşhur "Şaşmaz" markalı torbada satılan deterjan çıkınca killik tamamen unutuldu.

Bugün büyük şehirdeki kadınların ciltlerini yumuşatmak ve pürüzsüzleştirmek için kullandıkları kil toprak işte bu topraktır. Ama bu sefer temizlik değil dem mekân değiştirerek güzellik amaçlı olarak tercih edilmektedir.